"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଆତ୍ମାକୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କର, କୌଣସି ବି କମି ରହି ନଯାଉ, ମାୟା କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରାଇ ନ ଦେଉ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ କେଉଁ ଶୁଭ ବାଣୀ ସର୍ବଦା ବାହାରିବା ଉଚିତ୍?

ଉତ୍ତର:- ସର୍ବଦା ମୁଖ ଦ୍□ାରା ଏହି ଶୁଭ କଥା କୁହ ଯେ ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବୁ, କମ୍ ନୁହେଁ । ଆମେ ହିଁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲୁ, ପୁନର୍ବାର ହେବୁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ-ବହୁତ ଖବରଦାର ରହିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତିଦିନ ନିଜର ଚାର୍ଟ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ହାର୍ଟଫେଲ୍ ହେବାର ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ବସି ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏଠାରେ ଯେତେବେଳେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ବସୁଛ ସେତେବେଳେ ସବୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ମୃତି ଦେବା ଉଚିତ୍ । ତୁମକୁ ଏବେ ଏହି ସ୍ମୃତି ମିଳୁଛି । ଆମେ ଆତ୍ମା, ଆମର ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଇବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା ପଢୁଛୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟର ଆଧାର ନେଇ ଏହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ କହୁଛନ୍ତି - ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗ । ଏହାକୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ଏକମାତ୍ର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ-ପାବନ ଶିବବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ପାଠ ଏହିଠାରେ ହିଁ ମିଳୁଛି - ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ବହୁତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଆଉ କୌଣସି ସତ୍ସଙ୍ଗରେ ଏକଥା କେହି କହିବେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଆଜିକାଲି ବହୁତ କୃତ୍ରିମ ସଂସ୍ଥା ବାହାରିଲାଣି । ତୁମଠାରୁ ଶୁଣି ଯଦି ଏକଥା କେହି କହିବେ ତେବେ ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କଠାରେ ବୁଝାଇବାର ବୁଦ୍ଧି ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା ଏକଥା କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବିବେକ ମଧ୍ୟ କହୁଛି ଏହା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଅଟେ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଭିତରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିଛି । ତାହା ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ, ଏହା ପତିତ ଦୁନିଆ । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଏ ଶବ୍ଦ ରହିଛି ଯେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ଏହି ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଗରୁ ନ ଥିଲା । ତୁମେ ଆତ୍ମା ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସୁଛ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ଏକା ଆସିଥିଲୁ, ଏକା ଯିବୁ । ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥକୁ ଜାଣୁଛ । ଆମେ ଏବେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଅଥବା ଯୋଗ ବଳ ଦ୍□ାରା ପବିତ୍ର ହେଉଛୁ । ଏହା ହେଉଛି ରାଜଯୋଗର ଶକ୍ତି । ତାହା ହେଲା ହଠଯୋଗ ଯାହା ଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ରହୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେମାନେ କେତେ ସୁସ୍ଥ ରହିଥାଅ । ସେଠାରେ ହଠଯୋଗର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଏ । ଏସବୁ ଏହି ଛି-ଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ଦୁନିଆରେ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ହିଁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆ; ଯାହାକି ଅତୀତ ହୋଇଗଲାଣି, ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏ କଥା କାହାକୁ ହେଲେ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ସେଠାରେ ସବୁ ଜିନିଷ ନୂଆ ହେବ । ଗୀତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା ଜାଗ୍ ସଜନିଆଁ ଜାଗ୍... । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ନବଯୁଗ । କଳିଯୁଗ ହେଲା ପୁରୁଣାଯୁଗ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ କେହି ବି ସତ୍ୟଯୁଗ ବୋଲି କହିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗ ଅଟେ । ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗ ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ଏପରି ପାଠ ଆଉ କେହି ପଢାଉ ନଥିବେ ଯିଏ କହିବେ ଯେ, ଏହି ପାଠ ପଢିଲେ ତୁମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜ ପଦ ମିଳିବ । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏକଥା କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର ସ୍ମୃତି ଦିଆଯାଉଛି । ତୁମମାନେ କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କେଉଁଠାରେ ବି ରୁହ, ଧନ୍ଦା ଆଦି କର କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି କର । ଯଦି କାମଧନ୍ଦା ଭିତରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ହେଉଛି ତେବେ ଯେତେ ସମ୍ଭବ ସମୟ ବାହାର କରି ଯୋଗରେ ବସ, ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଏବେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ । ସେଠାକୁ କଳିଯୁଗୀ ଆତ୍ମା ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ମାୟା ଆତ୍ମାର ଡେଣାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛି । ଆତ୍ମା ଉଡିଥାଏ ନା । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଉଛି । ଆତ୍ମା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ତୀକ୍ଷଣ ରକେଟ୍ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ନୂଆ-ନୂଆ କଥା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ଆତ୍ମା କେତେ ଛୋଟ ରକେଟ୍ ଅଟେ । ଏଥିରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଏପରି କଥା ମନେ ରଖିଲେ ଉମଙ୍ଗ ଆସିବ । ସ୍କୁଲ୍‌ରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ବିଦ୍ୟା ମନେ ରହିଥାଏ ନା । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ କ'ଣ ଅଛି? ବୁଦ୍ଧି ଶରୀରରେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ମନ-ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ପାଠ ପଢୁଛି । ଚାକିରୀ ଆଦି ସବୁ ଆତ୍ମା ହିଁ କରୁଛି । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପରମ କୁହାଯାଉଛି । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ବହୁତ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ, ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ସଂସ୍କାର ଗୁଡିକୁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରେ ଭରପୂର କରାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପାଠପଢାରେ ଚିନ୍ତା ରହିଥାଏ ଯେ, ଆମେ ଯେପରି ଫେଲ୍ ନ ହୋଇଯାଉ । ଏଥିରେ

ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ବିଷୟ ହେଉଛି, ଆମେ ଆତ୍ମା କିପରି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବୁ । କିଛି ଅଭାବ ଯେପରି ରହି ନ ଯାଉ । ନଚେତ୍ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବ । ମାୟା ତୁମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ଆତ୍ମା ଚାହୁଁଛି ମଧ୍ୟ ଚାର୍ଟ ରଖିବି । ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଯେପରି କୌଣସି ଆସୁରୀ କାମ ନ କରେ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ଚାର୍ଟ ରଖିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ମାୟାର ଜାଲରେ ଆସିଯାଉଛ । ମନ ମଧ୍ୟ କହୁଛି - ଚାର୍ଟ ରଖିବୁ । ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ସର୍ବଦା ଲାଭ କ୍ଷତିର ଚାର୍ଟ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ତୁମର ତ ଏହା ବହୁତ ବଡ ଚାର୍ଟ ଅଟେ । ଏହା ୨୧ ଜନ୍ମର ରୋଜଗାର, ତେଣୁ ଏଥିରେ କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଭୁଲ୍ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ବାବାଙ୍କୁ ତ ତୁମେମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ଏବଂ ସ୍□ର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ସ୍ନାନ କରୁଛି, ଭୋଜନ କରୁଛି, ତଥାପି ଭୁଲିଯାଉଛି ପୁଣି ସ୍ମରଣ କରିବାରେ ଲାଗିଯାଉଛି । ଏହା ବହୁତ ବଡ ବିଷୟ ଅଟେ । ଏଥିରେ କୌଣସି ମତଭେଦ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଛାଡ । ବାକି ରହିଲା ଆତ୍ମା । ଦେହକୁ ଭୁଲି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପତିତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛି । ମନୁଷ୍ୟ ପୁଣି କହିଦେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ର୍ନିଲିପ୍ତ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା, ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମାରେ କୌଣସି ଲେପ-ଛାପ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାଗ ଲାଗୁନାହିଁ । ତେବେ ତମୋଗୁଣୀ ମନୁଷ୍ୟ ତମୋଗୁଣୀ ଶିକ୍ଷା ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ସତ୍ତ୍□ଗୁଣୀ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ପୁଣି ରଜୋ, ତମୋରେ ଆସୁଛି । ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ବିନାଶ ହୋଇଥାଏ । ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆର ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଭଗବାନ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ରଷ୍ଟା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ନୂଆ ହେବ । ନୂଆ ଦୁନିଆର ଚିହ୍ନ ତ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ । ତ୍ରେତାକୁ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଦୁନିଆ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । କଳିଯୁଗକୁ ପୁରୁଣା, ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । କଳିଯୁଗର ଶେଷ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିର ଏହା ହେଲା ସଂଗମଯୁଗ । କେହି କେହି ଏମ୍.ଏ, ବି.ଏ., ପଢି ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପଦର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ନା । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା କେତେ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛ । ଦୁନିଆ ଏହି କଥାକୁ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ଏହାଙ୍କୁ ଏତେ ଉଚ୍ଚ କିଏ କରିଲା । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଗଲଣି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଭକ୍ତିରେ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ କେବଳ କର୍ମକାଣ୍ଡ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଅସରନ୍ତି ଭକ୍ତି ରହିଛି । କେତେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସୁନ୍ଦରତା ରହିଛି । ବୀଜରେ କେଉଁ ସୁନ୍ଦରତା ରହିଛି, ଏତେ ଛୋଟ ବୀଜ କେତେ ବଡ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହା ଭକ୍ତିର ବୃକ୍ଷ, ଅସରନ୍ତି କର୍ମକାଣ୍ଡ ରହିଛି । ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗୁଟକା ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ କୁହୁକ ଗୋଲି, ତାହା ହେଉଛି ମନମନାଭବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ମଧ୍ୟ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଦୁଃଖୀ । ରାମ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ସୁଖୀ ହେବେ । ରାମ ରାଜ୍ୟ, ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ନାମ ତ' ରହିଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହି ରାମରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ୮୪ ଜନ୍ମର ରହସ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନୁବାଚ - ମନମନାଭବ । ତେବେ ଏପରି କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ପୂରା କରିଛ । ଏବେ ଚକ୍ର ପୂରା ହେଉଛି । ଗୀତା ଶୁଣାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଯାଇ ଶୁଣ - ଗୀତା ବିଷୟରେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ଝରୁଛି । ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି - ଆଗରୁ କେବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥିଲ? କହୁଛନ୍ତି ହଁ ବାବା କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମିଶିଥିଲୁ । ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ଅର୍ଥ ସହିତ ଉତ୍ତର ଦେଉଛ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶୁଆ ସଦୃଶ କହିଦେବ । ପୁଣି ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି - କାହିଁକି ମିଶିଥିଲ, କ'ଣ ପାଇଥିଲ? ତେଣୁ ତୁମେ କହିପାରିବ - ଆମେ ବିଶ୍□ର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ପାଇଥିଲୁ, ଏଥିରେ ସବୁ ଆସିଯାଉଛି । ଯଦିଓ ତୁମେମାନେ କହୁଛ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହୋଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବା, ସେଥିରେ ରାଜା-ରାଣୀ ଏବଂ ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀ ସବୁ ରହିବ । ତା'ର ମାଲିକ ରାଜା, ରାଣୀ, ପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ହେବେ । ଏହାକୁ ଶୁଭ ବାଣୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଆମେ ତ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବୁ, କମ୍ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ହଁ ପିଲାମାନେ, ସେଥିପାଇଁ ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ନିଜର ଚାର୍ଟକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ହେବ - ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ - ମୁଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇ ପାରିବି ନା ନାହିଁ? କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଉଛି? କେତେ ଅନ୍ଧଙ୍କର ଲାଠି ହୋଇଛି? ସେବା ନ କଲେ ବୁଝିଯିବା ଦରକାର - ଆମେ ପ୍ରଜାରେ ଚାଲିଯିବୁ । ନିଜ ମନକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ ଯଦି ଏବେ ମୁଁ ଶରୀର ଛାଡିଦେବି, ତେବେ ସେଠାରେ ଯାଇ କେଉଁ ପଦ ପାଇବି? ଲକ୍ଷ୍ୟ ବହୁତ ବଡ ତେଣୁ ଖବରଦାର ରହିବା ଦରକାର । କେତେକ ସନ୍ତାନ ଭାବୁଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଯୋଗ ହିଁ କରୁ ନାହୁଁ ତେବେ ଚାର୍ଟ ରଖି କ'ଣ କରିବୁ । ଏହାକୁ ହାର୍ଟଫେଲ୍ ଅବସ୍ଥା କୁହାଯିବ । ସେମାନେ ପାଠ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ପଢିଥା'ନ୍ତି । କୌଣସି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ମିୟାଁ ମିଠୁ ହୋଇ ବସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ନଚେତ୍ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବ । ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି । ପାଠପଢି ଆମକୁ ଏହିପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ □ାଣ୍ଡର (ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ) ଅଟେ ନା । କଳିଯୁଗରେ ତ ରାଜତ୍□ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁଣି ଏହାଙ୍କର ରାଜତ୍□ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା । ତେବେ ସବୁର ଆଧାର ପାଠପଢା ଉପରେ ରହିଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଦେବତା ଏବଂ ଅସୁରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଲଢେଇ ଲାଗିଲା, ଦେବତାମାନେ ଜିତିଲେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପାଇଲେ । ଅସୁର ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଲଢେଇ କିପରି ଲାଗିପାରିବ । ନା କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ଲଢେଇ ଲାଗିଥିଲା । ଏଥିରେ ଲଢେର କଥା ହିଁ ନିଷେଧ ହୋଇଯାଉଛି । ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି କଥା କୁହ ଯେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଛାଡି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ । ତୁମେ ଆତ୍ମା ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ଆସିଥିଲ, ଏବେ ପୁଣି ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବେ । ତମୋପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମା ତ ଘରକୁ

ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାର ଡେଣା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ମାୟା ପତିତ କରିଦେଇଛି । ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ଏତେ ଦୂର ଏବଂ ଏତେ ପବିତ୍ର ଜାଗାକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମର ଆତ୍ମା କହୁଛି ଯେ, ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ପରମଧାମର ବାସିନ୍ଦା ଅଟୁ । ଏଠାରେ ୫ ତତ୍ତ୍□ର ପିତୁଳା ନେଇଛୁ - ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ । ମନୁଷ୍ୟ ମରିଗଲେ କୁହନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଲା । କିଏ ଗଲା? ସେଠାକୁ ଶରୀର ଗଲା ନା ଆତ୍ମା ଗଲା? ଶରୀର ତ ଜଳିଗଲା । ବାକି ରହିଲା ଆତ୍ମା । ସେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ତ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯିଏ ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି କଥା କହୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଲୋକମାନେ ଭକ୍ତି ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଅକ୍ୟୁପେସନ୍ (ବୃତ୍ତି) ବିଷୟରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଶିବଙ୍କର ପୂଜା ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବ, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କର । ହାତରେ ମାଳା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି, ଶିବ-ଶିବ କହି ମାଳା ଗଡାଉଥାଅ । କିଛି ନ ବୁଝି ମାଳା ଉଠାଇ ଶିବ-ଶିବ କହୁଛନ୍ତି । ଗୁରୁମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଗୋଟିଏ କଥା - ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ମୁଖ ଦ୍□ାରା ଶିବ-ଶିବ ମଧ୍ୟ କହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାପାଙ୍କର ନାମ ପିଲାମାନେ ସ୍ମରଣ କରି ନ ଥା'ନ୍ତି । ଏସବୁ ହେଉଛି ଗୁପ୍ତ । କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ । ତେବେ ଯିଏ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ବୁଝିଥିଲେ ସିଏ ହିଁ ବୁଝିବେ । ନୂଆ-ନୂଆ ସନ୍ତାନମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି, ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଆଗକୁ ଯାଇ ଡ୍ରାମା କ'ଣ ଦେଖାଉଛି, ତାକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମରୁ ବାବା ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇବେ ନାହିଁ ଯେ ଆଗକୁ ଏ ସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବ । ତାହା ହେଲେ ତ ଏହା କୃତ୍ରିମ ନାଟକ ହୋଇଯିବ । ଏହା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି, ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅଜ୍ଞାନ ଥିଲ । ଜାଣିଛ ଡ୍ରାମାରେ ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନିଧାରୟ୍ୟ ଅଛି ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ - ଆମେମାନେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବାସିନ୍ଦା ନୁହେଁ । ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ଏହି ପାଠପଢା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ-ମୁଖ୍ୟ ପଏଣ୍ଟସ୍ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ଅଲଫଙ୍କ କଥା ପକ୍କା କର ତା'ପରେ ଆଗକୁ ଯାଅ । ନଚେତ୍ ସେମାନେ ଫାଲତୁ କଥା ପଚାରିବେ । କନ୍ୟାମାନେ ଲେଖିକରି ଦେଉଛନ୍ତି, ଅମୁକ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ, ଗୀତାର ଭଗବାନ ହେଲେ ଶିବ, ଏହା ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଠିକ୍ କଥା । ଯଦିଓ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସେ କଥା ରହୁ ନାହିଁ । ଯଦି ବୁଝିଯିବେ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତେବେ କହିବେ ଏପରି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ଆମେ ମିଶିବୁ, ବର୍ସା ନେବୁ । କିନ୍ତୁ ଜଣଙ୍କର ବି ନିଶ୍ଚୟ ହେଉ ନାହିଁ । ତୁରନ୍ତ ଜଣକର ମଧ୍ୟ ଚିଠି ଆସୁନାହିଁ । ଲେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ କିନ୍ତୁ ଏତିକି ସାହାସ ନାହିଁ, ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାଃ ଏପରି ବାବା, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ଏତେ ଦିନ ହେଲା ଦୂରରେ ରହିଥିଲୁ, ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଧକ୍କା ଖାଇଲୁ, ଏବେ ସେହି ବାବା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଘରୁ ପଳାଇ ଆସିଲୁ । ଆଗକୁ ଗଲେ ଏପରି ବାହାରିବେ । ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଗଲ, ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ହୁଅ ନା । ଏପରି ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେପରି ଭାଗ୍ୟ ହିଁ ଖୋଲିଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବ୍ୟବସାୟ ଇତ୍ୟାଦି କରି ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଯୋଗ କରିବାର ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ବି ଆସୁରୀ କାମ କେବେହେଲେ ବି କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜେ ପାଠ ପଢିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢାଇବାକୁ ହେବ । ମିଆଁ ମିଠୁ ହେବାର ନାହିଁ । ଯୋଗର ବଳ ଜମା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନାମ ଏବଂ ମାନ-ସମ୍ମାନର ତ୍ୟାଗ ଦ୍□ାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ବିଶ୍□ର ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ଭବ । ଯେପରି ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ନାମ ରୂପ ଠାରୁ ନିଆରା କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ନାମର ଗାୟନ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ହେଉଛି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପକାଳର ନାମ ଏବଂ ମାନ-ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଇଚ୍ଛାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ, ଯାହାଦ୍□ାରା ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ସ୍□ତଃ ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ନାମ-ମାନ-ସମ୍ମାନର ଭିକାରୀ ପଣିଆକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଦିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଶ୍□ର ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ କର୍ମର ଫଳ ତ ସ୍□ତଃ ଭାବରେ ତୁମ ନିକଟକୁ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍□ରୂପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଭରପୂର ମାତ୍ରାରେ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ଅଳ୍ପ କାଳର ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରର ଅବିଦ୍ୟା ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଏବେ କଞ୍ଚା ଫଳ ଖାଇବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଦେବ, ତେବେ ଭାଗ୍ୟ ତୁମ ପଛେ ପଛେ ଆସିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯେହେତୁ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ତେଣୁ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ପାଦ ସର୍ବଦା ସିଂହାସନ ଉପରେ ରହିବା ଦରକାର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଅଶରୀରୀ ଅଥବା ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତିର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଢାଅ ।

ଯଦି କୌଣସି ବି ସେବାର ଯୋଜନା କରୁଛ ତେବେ କର, ତା’ ଉପରେ ବିଚାର କର କିନ୍ତୁ କ’ଣ ହେବ, କିପରି ହେବ... ଏହିଭଳି ପ୍ରଶ୍ନଚିତ୍ତ ବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍□ିତ ହୋଇ ବିଚାର କର ନାହିଁ । ବିଦେହୀ ବା ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ବିଚାର କର । ବିଚାର କର, ଯୋଜନା କର, ତା’ପରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ସନ୍ଦେହ ମୁକ୍ତ କରିଦିଅ କାରଣ ଏବେ ସ୍ଥିତିର ହିଁ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତି ଅତି ସହଜରେ କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବ । ଯେପରି ବାଦଲ ଆସିଲା ଏବଂ ଚାଲିଗଲା, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଅଚଳ-ଅଟଳ ହୋଇ ଖେଳ ଦେଖୁଛ ।